

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona. Negyed évre 2 korona. — Egyes szám ára 16 fillér. — Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. Essősy Béla.</p> <p>Kiadó tulajdonos: Glattstein Adolf.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI PÉNZEK, raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.</p>
--	--	--

A SZÜRET.

Van egy csodaszép költeményünk a mi aggastyán Lévaink írta, mely a mostani napokban igen aktuális. „Szüreti színt ől két kis hugom ajka”, — mondja a költő és ez így lesz, valameddig Noe atyánk megcsufítja, a bor szőlőgerezden érik. Közel volt azaz idő, midőn már a vegyi tudomány szüreteit sőtét pincékben ülte, a mikor virágzó iparig volt a borhamisítás. De ezt szerencsére tárgyalanná teszi az idő. Ma már ott tartunk, hogy ámbár kevesebb a szőlővel beültetett terület Magyarországon, mint a filoxera előtt, mégis a modern termelés következtében sokkal több borunk terem most, mint a filoxera pusztítás előtt. A hivatalos és magán jelentések szerint egyrészt a tavaszi fagy, másrészt a szőlőmoly nagy pusztítása miatt lényegesen kevesebb lesz a bor termés mint tavaly, a melyről öreg szőlősgazdák azt mondták, hogy a boszniai occupáció óta nem emlékeznek hasonló nagy termésre. Megegyeznek a tudósítások abban, hogy ha mennyiségre kevesebb is lesz a bor, minőségre lényegesen jobb lesz. Ami bennünket a szüretelés alkalmából a kérdéssel való foglalkozásra bír, az az, hogy főlhívjuk az érdekelt gazdákat azoknak az okszerű szüretetek megtekintésére, melyek házánk minden valamirevalóbb borvidéken ezidőtájt rendeztetnek.

Ugy látjuk, hogy a szőlőtermelés terén még a kis gazdák is sokat tanultak az utolsó évtizedben. Kisebb nagyobb mértékben, az

ujabb termelési fogásokkal gyakorta találkozunk még a kis, törpe-szőlő gazdaságokban is. Amely téren haladni kellene, azt az ősi szüretelés terén várjuk. A modern technika a szüretelés terén az utóbbi években igen sok jól felhasználható eszközt nyújt a gazda kezébe és nagyon jól teszi a földművelésügyi minisztérium, midőn a tanítás legközvetlenebb lényezőjével, a szemléltetéssel akarja a kis termelőket tekintetben haladásra bírni. Megszűnt az az idő, amikor ősi módon szüreteltek és igen gyakran szüretelés közben „kereszteltek” is, mert hiszen a modern eszközök ezt a kis csalafintaságot ma már nyomban azonosítják és a gazda annak teszi ki magát, hogy amit az Isten neki adott, azt ő mesterséges módon elérteketleníti.

A helyes okszerű szüretelés módjai eltanítására az a néhány vidéki minta szüret a melyekből fájdalom a mi vidékünknek nem jutott, még nem elég arra, hogy rövid időn belül azok az ismeretek elterjedjenek valamennyi borvidéken, hanem szükséges ambuláns tanítókat szétküldeni az országban, nemcsak a szüretetek alkalmára, hanem a pincegazdasági ismeretek legelemibb részének meg tanítására is. Sajnos, a magyar borgazdaság minden esztendőben válságosabb helyzetbe jut. Még nem minden felújított szőlő nyújt teljes termést és máris felhangzik, a termelőknek panaszszava, hogy igen nagy eladatlanság horkészlet hiába vár vevőre. Minden esztendőben égetőbben fog a haj mutatkozni.

Ugy tudjuk, hogy az államkormányzat már évek óta napi rendre szeretné tűzni a borértékesítés kérdését; az a mai zűrzavaros politikai helyzetben egyhamar aligha kerül napfényre és a szőlősgazdáknak még arra is sokáig kell várniok, hogy az annyira nehézményezett városi borital adó alól mentesíttessék termelésük. Éppen ebben a súlyos helyzetben tartjuk felette szükségesnek a pincegazdasági ismeretek intenzív terjesztését és éppen ezért ismételjük meg azt, az óhajunkkal, hogy a pincegazdasági ismeretek terjesztésére mélyebb nyomól vágó munkára vállalkozzék a kormányzat, amely valóban korszakos munkásságot teljesített, midőn egy teljesen elpusztult és egykor milliókat hozott termelési ágat sikerült nemcsak régi virágzása fokára emelni, hanem azt túl is haladni.

Értjük a szőlő rekonstrukcióját, mellyel elpusztult területek váltak újra dusan termővé és a gazdaságilag elernyed, reményvesztett nép kezd újra a népjólét fokára lépni. Nagyön hálátlan lenne az, akiket évtizedes szivós munkásság előtt kalapot nem emelne.

A mostani szüretelés idején felvetjük még a községi előjárósághoz való azon kérdésünket, hogy az új hortörvény igen mélyreható és súlyos következményekkel járó rendelkezéseket tartalmaz, amelyekről a tájékozatlan kistermelőket felületlenül fel kell világosítani és ezt bizonynyal megteszi minden érdekelt község előjárósága, melynek ép szociális érzeke van a szegény lakosság létérdeke iránt.

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája

Bosszú.

Írta: Ifj. Száder Gyula.

Már esteledik, — a nap lealdozott. — A fővárosi élet még zsong-bong szüntelen, csak a nem annyira népes, félreeső utcákban kezd szünni a kocsizőrej, a folytonos zür-zavar, a zaj.

A hét utolsó napja.

Izzadságtól, portól megbarnult képű gyári munkások százával tördulnak ki a nagy gyárkapukon s közülök többben — kikapott heli keresményükkel zsebükben — kisebb-nagyobb csoportokba vergődve igyekeznek egy-egy utbaeső pálinkamérés felé.

Egyeseknek neje, gyermekei várják haza heti keresményével a családapát, ki addig a korcsmában duhajkodva, felt borospoharak mellett elfeledi buját bánatát, családját, nyomoruságos tengődésüket s mindent, ami szíven fekszik, ami bántja.

Az egyik félreeső utcabeli korcsmában nagyban folyik a mulatozás. Patakként folyik a bor, jó kedve van mindenkinek.

Egy harna, kék zubbonyos fiatal gyári munkás — pislogó lámpa világa mellett — mulat, dorbézol, iszik folyton, szomoruan, egyedül.

Egy szál cigány huzza mellette, „Gyászba borult az életem te miattad...” sir a hegedője s ez a szomoruképu munkásember könnyezik.

Egy páran azok közül, akik csak mint szolid, józan természetű embernek ismerték eddig, most látva azt, hogy mit cselekszik, gunyolódva suttoják maguk között:

— Tessék a Virág ur, ki nem itta soh' sem a bort, ki életében mást sem ivott csak vizet, látjátok, mit csinál?...!

— De nem is lehetne épen csodálni — szól bele egy idősebb férfi — hiszen még a legszolidabb természetű férfi is ellumposodik, ha valami elkeseríti s bánatot, szomorúságot okoz neki.

— Ő is ilyen, én tudom, ismerem nagyon jól...

Igazat mondott.

Már két éve annak, hogy fiatal neje egy őszi éjszakán lopva, óvatosan kilépett az éjbe kilépett s elment. Odahagyva kis faluját,

otthonát, elhagyva férjét s kis, alig pár hónapos gyermekét.

Pedig hát nem volt reá oka.

Virág szerette nejét, nagyon szerette. — Cívódás nem volt a háznál. Nem ivott ő soha, nem volt kicsapongó. Becsületes, iparkodó kovácmester hírében ismerték minden felé. Jól éltek. Panaszuk nem volt, de nem is lehetett semmi ellen; és mégis...

Mint a falubeliek mondták: a vére vitte rá... s talán igazuk is volt...

Alig pár napra, hogy Virág egyedül maradt, gondolt egyet.

Talán ott — gondolta magában, — mert úgy érezte, ha még csak egyszer is, de kell, hogy láthassa ismét hűllen, esküszegő nejét.

Kis gyermekét átadta gondozásra szüleinek s feljött Pestre, beállt egy gyárba munkásnak.

Hanem itt sem hagyta el szolid természetét, itt is megmaradt a régi s az italt nem itta soha.

Később feledni is próbált, de borban soh se talált, hoh sem keresett vigasztalást, — csak épen ma, — most...

Iszik, iszik, azután leteszi szomoruan a

A jövő munkásai.

(F. Ö.) Magyarországot földművelő államból — iparos állammá tenni!

Kossuth Lajos jelszava volt ez mindvégig.

Sok idő mullott el azóta. De azért még ma is csak ezt tartják mindannyian a boldogulás politikájának, zöld asztal mellett, vezető cikkekben, kortestanyákon, piros bársonyszékből, hankettek szellemes toasztjaiban, csak kár, hogy fenséges íge még mindig csak — jelszó . . .

Hiányzanak az uttörők, kik csákánnyal edzett kezükben, érzéssel szívükben, nemes gondolatokkal fejükben a pénzzel zsebükhöz indulnának arra az útra, melynek végcélja a magasabb program megvalósítása: az új Magyarország megteremtése.

Viszonyaink csak akkor fognak gyökeresen megváltozni, ha majd kereskedőnek lenni nem lesz oly nagy szégyen, mint mostan. Hiszen tanult ember nem megy e pályára. Inkább növeli a páciens nélküli orvosok meg a kliens nélküli ügyvédek számát.

Pedig mennyivel termékenyebb lenne munkássága azon a téren, hol művelt emberekre nagy szükség van, hol tudását sikeresen érvényesíthetné.

Mert a XX. század kereskedőjétől az egyszerűen, a levelezésen, könyvvitelein s a diszkrét kivétel másit is megkivánnak. A mértékek s pénznemek ismerete sem elegendő már. Szellemi táplálkozását kell, hogy máshonnan is merítse, ne csak a napilapokból, ha a nagy, érdemes munkából becsülettel akarja kivenni részét. Ha a közéletben is szerepet kíván játszani s nemzete erősödésére, vezetésére átadásosan akar befolyással lenni.

S a nagy nyugaton ez ugy is van már. Ott nincsenek kiváltságos osztályok, amelyek mindent intézzenek, irányítsanak, — mások beleszólása nélkül. A küzdés terén mindegyik egyenlő.

Kereskedőinknek széjjel kell tekinteniök a nagy világban, a térképeket kell forgatniok, hogy megtudják, vajjon a szélrózsa melyik irányában találunk megfelelő összeköttetést,

jó piacot, terményeink, készítményeink elhelyezésére. Az ő nemes tisztük az, hogy az óhajta óhajtott „iparos állam”-ot megteremtsek. S ez átváltozásról a gyárak hatalmas kürtői fognak a leginpozánsabb tanúságot tenni. Tán ekkor majd a kivándorlás statisztikája is enyhébb képet fog nyújtani.

S mivel a nagyvilággal dolgozik, kell, hogy anyanyelvén kívül még más nyelven beszéljen írjon, — hogy könnyebben juthasson előre.

Kell, hogy műveltsége utat törjön az ország ügyeibe való beavatkozásba is. Hogy szolgálataiba hajthassa a mozgó erőt, vasutat építhessen, hidakat emelhesse, folyót szabályoztasson, telefont, távirót foglalkoztasson, parányi helységekből hatalmas városokat fejlesszen.

Ez az ideális állapot nem csupán a képzelet játéka. De hogy ezt elérhessük, kell, hogy némi változásokon menjünk keresztül.

Kell, hogy a kereskedő meg az iparos osztálynak is megadjuk azt, ami őt illeti: emberséges életmódot, becsületet, tisztet. Adjunk tagjainak időt és módot arra, hogy fejleszthessék tudásukat, hogy kielégíthessék ambíciójukat s így — hivatásuknak derekasan megfelelő — hazájuk hasznára vajjanak.

H I R E K.

Személyi hírek. Szerény Béla járásbíránk visszatért 6 hetes szabadsága után és átvette hivatala vezetését. Ezzel a személyes vonatkozású közleménnyel egyidejűleg konstatálunk egy fontos körülményt a járásbírói ügymenetet illetően. — Ez pedig az, hogy a munkaerő mellett milyen ideális ügymenet produkálható. Járásbíránk resortja egész szabadságának ideje alatt pihent, s így a hozzá beosztott kezelő erők is a tilki hivatalban lettek felhasználva, a mi lehetővé tette azt, hogy sajnálattal megszokott 6—7 hét helyett az ügydarabok 7—8 nap alatt kijöttek. Vagyis ezzel arra kívánjuk felhívni az illetékes köröket, hogy a jóvezetés ha kellő

segéderő hiányzik, nem érvényesülhet a maga teljességében.

A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület évi közgyűlése. Az Augusztia főhercegnő védnöksége alatt álló József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület évi közgyűlését Kassaán, október 23-án tartja meg. A közgyűlésre az egyesület tagjai és azok, akik október 10-ig tagokul belépnek, a Kassára való utazásra féláru vasuti jegykedvezményben részesülnek. Felkérem a helyi bizottság t. tagjait, szíveskedjenek velem október 1-ig tudatni, hogy közgyűlésünkön részt vesznek-e, hogy Budapesten az egyesület központi irodájában a vasuti jegy váltására szolgáló igazolványról idején gondoskodhassanak. Baross Árpádné a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület Szécsényi bizottságának elnöke.

Városi közgyűlés. Városunk képviselő-testülete f. hó 29-én délelőtt 10 órakor ülést tartott, melynek tárgya volt: jelölés a helyettes bírói állásra. Az állásra Bayer Sándor városi tanácsost jelölték, akit az ugyanazon d. u. 3 órakor tartott választói gyűlésen egyhangulag megválasztottak. — Az így megüresedett tanácsosi állásra pedig Dr. Bayer Miksa lett szintén egyhangulag megválasztva.

Az Augusztia sorsjáték huzása. A szegénysorsú időbetegek Augusztia szanatoriuma javára kibocsátott egy koronás sorsjegyek huzását október hó 8-án tartják Budapesten a Lottó-igazgatóság huzási termében. A huzás napjáig ki nem fizetett sorsjegyekre eső nyeremények nem adatnak ki s a szanatorium céljaira fordítatnak.

Tanítói nyugdíjazás. Szokoly István bussai néptanító, szeptember hó 22-én ülte működésének 35-ik évfordulóját Bussán. Ugyanekkor tartotta egyúttal búcsúzását is, mert megtört testel nyugalomba vonul.

Dacára a kedvezőtlen időjárásnak, reggel 9 órakor, amikor a háladó Istentisztelet kezdődött, — a templom tömve volt, helybeli és vidéki jóbarátokkal és tisztelőkkel ugyszintén zsufolásig megtelt a diszközgyűlés helyül kijelölt tanterem, sőt udvar is, — türelemmel várván az ünnepet.

poharat, a kábító szeszt s könnyes szemcivel mereven néz maga elé . . .

Nem szól, nem beszél senkihez, csak iszik, folyton iszik, a cigány huzza, egyre huzza s ő mulat . . .

Amikor az egyes asztaloktól gunyosan tesznek megjegyzéseket reá, — oda veti szomorúan tekintetét, s csak ennyit szól:

— Hát csak gonyolódjatok! . . . Hanem, aki megrontotta boldogságomat, jaj annak az éjjel! . . . — s azután elhallgat. — Fénekig űrti ki boros poharát s végben forgó sötét nézésű szeméit végig táncoltatja a kigyult képu, jó kedvű társaságon, vajjon nem szólít-e szavába valaki?

Nem . . . A kábult fejek hagyják nyugton. Nem sejteneik semmi rosszat, nem is vigasztalgatják, — csak nevetnek, gunyolódnak tovább . . .

És Virág iszik, folyton iszik . . . Agyában már erősebben kering a vér, — szédülni kezd . . .

Mikor a korcsmai faló óra a tizenegyet nagy ütessel elverte, — szó nélkül felkel helyéről, — az asztalra dob egy aranyat s vissza sem várva belöle, csak megy, rohan-szágzva ki az éjszakába.

A sötét, néptelen utcákon megy, fut kábultan.

Az egyik utcán be, a másikon ki. Egy-más után tünedeznek el mellette a magas, sötét épületek.

És Virág megy, siet előre tovább.

Körülbelül egy jó félórai esztelen rohanás után egy magas, két emeletes mogorva külsejű ház előtt megáll.

Széttekint . . . Korom sötét körülötte mindenfelé.

Kissé elgondolgi; s miközben azon a merész nézésű fekete szeméi bevillognak az éjszakába, halkán mormogja:

— Ez az, — tudom biztosan. Ennek kell lennie — itt láttam; itt ezen a kapun mentek be. Emlékszem jól. Azután ökölbe szorítja kezét s mintegy sirva hörgi: Meglesem! ki vagy bemegy . . . Hanem hát csak találkozok vele, jaj annak a gaz csábítónak, — s óvatosan elfűnik a ház mellett egy kapu alá . . . —

Mulnak a percek, — sehol egy lélek. Mintha kihalt volna minden élő.

Virág csak vár vár türelmesen.

Nem telik bele egy rövid negyed óra, a távolból lépések kopogása hallik. — Jön

valaki. Egyre közeledik. Igen, most már egészen jól kivehető: egy férfi, — már itt is van. Itt. Most megy el előtte. Megismerte.

Virág lelkében kárörvendő kacaj közepette, a bosszualás, a megtorlás teljesítésének gondolata jelenik meg.

— Hát csak menj, menj te szerencsétlen. Látom veszted keresed, Ne félj, ma megtalálod. — Érzem. — S figyelmesen les minden neszre, minden mozdulatra.

Látja, hogy az a férfi megy, óvatosan széttekint s itt mellette, az általa nagyon figyelt ház kapuja előtt megáll. Ott becsenget, s kijön egy nő, egy kissé hiányosan öltözött nő, az ő neje. Most megölelik egymást s elűnnek mindketten a ház kapuján.

Ahh, mint szeretne rohanni utánok, hogy gyilkját marcolatig ütthesse be csábító szívébe; de nem, — meg nem teszi. Uralodik mngán.

Még beszélni akar azzal a nővel. a néjével. Még kérleli, szépen kézi, hogy térjen vissza hozzá. Legyen neje és anyja ismét gyermekének.

Mert még meg tudna bocsájtani, Még tudná szeretni ismét, csak úgy mint azelőtt s talán még jobban. Elfeledné a multat, di

Tíz órakor küldöttség ment a jubilánsért, kit érkezéskor lelkesült éljenzéssel fogadták. Ezután a diszközgyűlés keretében a következők üdvözölték: — Pollák István karancsági esperes, a balassagyarmat-vidéki néptanítók egyesületének elnöke átnyújtván egyúttal az egyesület ajándékát 15 drb. aranyat. — Azután a kékkői kerület nevében, a melynek a jubiláns hosszú éveken át elnöke volt. — Kopcsa István mikszátfalvai főtanító, átnyújtván a kör ajándékát, egy arany irókészletet. A vadkerti kör nevében Stibló István a szécsényi kör nevében pedig Kapas József kör elnökök üdvözölték. Felolvastatott a hercegprimás és az egyházmegyei tanfelügyelő elismerő leirata, majd Jeszenszky Kálmán balassagyarmati plébános, a beteg s így megjelenésében gátolt Máthé Géza kir. tanfelügyelő nevében üdvözlöi őt. Felolvastatott Várhelyi György kir. s. tanfelügyelő üdvözlő irata, mely után a képviselőtestület nevében a helybeli körjegyző, a szövetkezet nevében pedig a szövetkezet elnöke, — üdvözölték.

Megható volt ezek után, amint Hegedűs János bussai plébános hívei tömegében állván, onnét, azoknak és önmagának nevében az öröm és fájdalom hangján ünnepli őt, illetve bucsuzik tőle. Nem kevésbé megható jelenet volt, midőn növendékei nevében bucsuzott egy volt növendéke . . .

Bámulatot erőt tanusított a szemmel láthatóan beteg ember, midőn minden egyes üdvözlésre, friss elmével, éles logikával, azonnal válaszolt. De nagy lelki erőt is mutatott, mikor az üdvözlések elhangzása után, ő maga vett bucsut a község lakosaitól, megható szavakkal ecsetelvén a 16 év buját és örömét, mely időt közöttük töltött, — s midőn a fojtó zokogás hangjai már-már elnyomni látszottak a bucsuzó szavát, ő nagy lelki érvel, — mindnyájunkat meg ríkatva, nyugodtan befejezte beszédét.

1 órakor bankett volt a Mulyadi fürdőben, hol még számos felkőszöntőben ünnepték őt és családját.

Legyen neki kellemes és hosszú a megérdemelt nyugalom!

feledne mindent, mindent, ami fájó, ami évekre gyógyuló sebet ütött szívében.

De egy láthatatlan lény nem engedi, — úgy érzi. Hallja nevének tagadó szavát, látja mint fut, szalad előre s reá sem tekint.

— Hát ha mégis. — A reménység e kis szikrája éled fel lelkében, hogy kis idő múlva kialudják ismét! talán örökre.

Most lassan, óvatosan odaoson a kapuhoz. Remegő kezével — mintha félne — tétozva nyomja a villanycsengő gombját s — vár.

Pár percnyi csend. Kis idő múlva hallik, amint a lépcsőn lesiet valaki. Megfordul a zárban a kulcs s bentről egy ismerős női hang kérdi: ki az?

— Ne kérd' szól vissza az izgatottságtól reszkedve Virág' — ki már alig tud uralkodni magán — a férjed . . .

— Szent Isten Laci! — sikolt ijedten a nő, egyszersmint iparkodik az ajtót bezárni ismét. —

(Folyt. köv.)

Uj földesúr. Lavatka Béla ipolyneki 1600 holdas birtokát megvette Dr. Forrai Andás budapesti lakos 480 ezer koronáért.

Szerkesztőváltás. A „Losonci Ujság” fellelős szerkesztője Gellén Endre mint értesülünk kilépett a lap szerkesztőségéből. Mozgalom indult meg a 48-as függetlenségi pártban aziránt, hogy a lemondott szerkesztő továbbra is megmaradjon az ujságnál, amely a párt hivatalos lapja.

Hivatalos órák a bgyarmati pénzügynél. A pénzügy igazgatóság és az alárendelt hivataloknál, valamint a mellérendelt számvevősnél a hivatalos órák október elsejétől az egész vármegyére vonatkozólag 8—2-ig tartatnak.

Diszkrét zsebtolvaj. Csütörtökön jó fogást csinált a selmebányai rendőrség. Egy többször büntetett zsebtolvajt fogott el az országos vásáron, amint több bakabányai árust akart hecsapni. Előállítván, azt adta elő, hogy lovagiassága tiltja, hogy megmondja miért jött Selmebányára, mert egy hölgyike adott neki itt talájkát. A diszkrét lovagot a rendőrség letartóztatta, dacára erélyes tiltakozásának ellenére s másnapra megjöttek a távirati értesítések, hogy a szerelmi ügyekben utazó lovag többször volt büntetve zsebtolvajlásért. Selmebányán megbüntették hamis név használatáért s mivel egyéb büntetendő cselekmény nem volt rábizonyítható, illetőségi helyére Debrecenbe toloncolták. Aligha fog még szerelmi légyott miatt Selmece utazni.

CSARNOK.

Pusztán.

Irta: Balla Miklós.

*Bejárom a határt, vállamon a fegyver,
Léptem zaja itt, ott egy—egy nyulat felver,
Foglyok a vetésben félve szaladgálnak,
Mocsaras nádasban vadkocsák bujksznak.*

*Meg-megdörren a cső, — messze hallik hangja
A szikes ugarnak piros lesz a hantja.
— Jól hord a fegyverem, minden lövés talál,
Mindenik lövése azt menydörge: hald! . . .*

*Jó öreg szakácsné sorra elsiratja,
A mint az ebédhez mossa, tisztogatja:
„Kicsi nyulam, miért is kerültél te ide?!”
Nincs is az uraknak se lelke se hite! . . .”*

*Az udvaron másnap, — neki a halálnak —
Csirkék, libák, pulykák rikoltozva szállnak.
— Jó öreg szakácsné hívja, csalogatja:
„Csibe, csibe, jertek! — Hess el innen nagyj!”*

*Azután kiszemel mindenikből egyet,
A legislegszebbet, a legkövérebbet;
Elkapja a szárnyát háromnak, vagy négynek,
S dalolva vágja le a fejét — szegénynek!*

Gabona üzletről.

A gabona üzletben az irányzat a héten szilárdtság felé hajlik, mert a készáru piacon állandóan jó vételkedv uralkodik.

Részletes jelentésünk a következő:

Buzában a kínálat az állomásokon megcsappant, részben a gazdasági munkálatok, a szántás-vetés és kukoricatörés, részben az esős időjárás miatt, azonban a helybeli piacon a második kéz eléggé jól kínál. A heti

üzletforgalom mintegy 300,000 métermázsa volt egyenlegként 5 fillérrel drágább áron.

Rozs. A helyi fogyasztásnál gyenge érdeklődéssel találkozott, ellenben Ausztriában főleg Csehországban jó keresletnek örvendett. Finom pestvidéki áru csak elvétve ajánlatik és középminőségek 7.25 K. árban találunk elhelyezésre.

Árpát gyengén kínálnak és az árak magasabbak.

Tengeri. A hozatalok illetve a kínálat új áruban már megkezdődött és tekintettel arra, hogy a termés mindenütt megfelel a nagy várakozásoknak, az irányzat lanyha, az árak érzékenyen csökkentek.

Zab. A helyi fogyasztás keveset vásárolt az árak tartottak.

718 910 sz.

Árverési hírdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. törvényszéknek 1908 évi Sp. 18729 számú végzése következtében dr. Engel Mór ügyvéd által képviselt Reich Mór és fia cég javára 48 K. 85 f. s jár. erejéig 1908 évi szept. hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felúlfoglalt és 758 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 1 varrógép és butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1908-évi V. 481/13 számú végzése folytán 48 kor. 85 fill. tőkekövetelés ennek 1908 évi jan. hó 17 napjától járó 5% kamatai 1/2% váltódíj és eddig összesen 38 kor. 18 filliben bírósággal már megállapított költségek erejéig, Nógrádludányban leendő megtartására 1910. évi október hó 11-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúlfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi szept. hó 16-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Csipkeverő tanfolyam

GYÖRKY GYULÁNÉ szécsényi lakos közzé teszi, hogy folyó évi október hó 4-ikétől lakásán a délutáni órákban csipkeverő tanfolyamot nyit. Tanítási-díj óránként 60 fill.

Eladó! must és óborok

VIGH GYULA tudatja a nagyérdemű közönséggel, hogy eladásra bocsátja a szécsényi-kereszti hegyiszőlőjében termelt ez évi mustot, valamint az 1903 és 1908. évi termésű óborait, együttvéve mintegy 200 hektolitert, egészben vagy hordónkénti részletekben. — Szület kezdete október hó 3-án. — A venni szándékozók bővebb felvilágosítást nyerhetnek a helyszínén tartózkodó tulajdonostól október hó 1-től 14-ikéig bezárólag.

727—910. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a budapesti IV. ker. kir.
járásbíróságnak 1910 évi Sp. IV. 1023/3
számu végzése következtében dr. Fodor Imre
ügyvéd által képviselt ifj. Fleischer Zsig-
mond javára 405 K. s jár. erejéig 1910 évi
máj. hó 8-án fogatosított biztosítási vég-
rehajtás útján le és felülfoglalt és 620 K.-ra
becsült következő ingóságok, u. m.: üzleti
berendezés, lábbeli és bőr áruk nyilvános
árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-
bíróság 1910-ik évi V. 239/4 számu vég-
véze folytán 215 kor. hátr. tőkekövetelés en-
nek 1909 szept. hó 22 napjától járó 5% ka-
matái 1/2% váltódíj és eddig összesen 90 kor.
50 fillérben bíróilag már megállapított
költségek erejéig Szécsényben 79 házszám
alatt leendő megtartására 1910 évi október
hó 14 napjának délutáni 3 órája határidőül
kijelöltek és ahhoz a venni szándékozók
ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg,
hogy az érintett ingóságok az 1881. évi
LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek
szükség esetén becsáron alul is elfognak
adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságo-
kat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés
az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 szept. hó 17 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Elsőrendű

**poroszköszén és
felvágott fa**

jutányos árban kapható, ház-
hoz szállítva, kisebb-nagyobb
mennyiségben

Várad Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

**Hirdetések jutányos áron
vétetnek fel a kiadóban.**

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönség-
nek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu
porosz köszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vetelnél házhoz szállítva, ajánlani.

Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses meg-
rendeleseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedés

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy
Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint
valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési
cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok,
minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörkvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a
legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálásommal
teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel KLEIN SAMU vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat
a legjutányosabb árakon.

Allandó nagy újdonság képes levelező lapokban!

Díszdoboz levélpapír- és irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.